

KOK GEVRAAGD!

- (Bertus komt op Hij heeft het één en ander bij elkaar verzameld uit de vuilniszakken op de straat. Hij wil zijn vriendin Sjaantje verrassen met een ‘romantisch’ dineetje op straat. Het is immers kerstavond. Tussen wat opengemaakte vuilniszakken speelt het romantische tafereeltje zich af. Hij vind tussen het vuil een blik Whiskas)
- BERTUS: Eens even kijken....Wat is dit? Whiskas... Kattenvoer... Eendenleverpaté! Oh dat vind Sjaantje vast lekker.
(Bertus scheidt wat eendenleverpaté op twee bordjes en gaat Sjaantje zoeken).
- BERTUS: (Roept) Sjaantje! Sjaantje waar zit je? Bertus heeft een verrassing voor je. (Bertus gaat Sjaantje zoeken en komt even later terug met haar) Wacht even Sjaantje, even omdraaien, je mag het nog niet zien. (Sjaantje draait zich om en Bertus legt nog even iets goed)
- SJAANTJE: (Sjaantje staat te trappelen van ongeduld) Mag ik nou al kijken? Ik vind het zo spannend.
- BERTUS: Ja, draai je maar om.
(Sjaantje draait zich om en is blij verrast dat Bertus dit voor haar heeft gedaan)
- SJAANTJE: Oh Bertus, wat ben je toch een lieverd. Waarom heb je dat nu gedaan?
- BERTUS: Sjaantje, omdat het kerstavond is en omdat ik zo dol op je ben.
- SJAANTJE: Oh Bertus laat eens kijken, wat heb je daar allemaal voor mij?
- BERTUS: Ik heb eendenleverpaté. Sjiem hè!
- SJAANTJE: Heb je die speciaal voor mij gestolen?
- BERTUS: Nou nee, die heb ik net uit de vuilniszak gehaald, dat zat nog in een blik kattenvoer.
- SJAANTJE: Kattenvoer?
- BERTUS: Ja, smaakt best hoor Sjaan. Eendenleverpaté is eendenleverpaté.
- SJAANTJE: Ben je helemaal betoeterd? Het is kerstavond en ik krijg van jou kattenvoer!
- BERTUS: Kom op Sjaantje, proef nou eens even.
- SJAANTJE: Proef het lekker zelf.
- BERTUS: (Proeft) Het valt inderdaad een klein beetje tegen.
- SJAANTJE: Weet je Bertus, eigenlijk heb ik het helemaal gehad met jou. Ik zou zo graag dit jaar kerst binnen willen vieren. Je weet wel.... in een warm huis.... met mooie lichtjes en echt lekker eten.
- BERTUS: Sjaantje als jij dat graag wil, dan zorg ik daarvoor.
- SJAANTJE: (cynisch)En hoe denk je dat te doen? Ga je werk zoeken?
- BERTUS: Sjaan, je mag me van alles vragen, maar je weet dat ik te lui ben om te werken.
- SJAANTJE: Ja, dat weet ik ja. Je bent te lui om te werken, te lui om te stelen. Wat heb ik nou eigenlijk ooit in jou gezien? Bekijk het maar. Ik ga naar Gerrit.
- BERTUS: Naar Gerrit! Naar die nietsnut! Naar die patser!

SJAANTJE: Je bent gewoon jaloers. Van die nietsnut en die patser krijg ik tenminste altijd mooie dingen. De groeten! (Sjaantje gaat af)

BERTUS: Nee Sjaantje, blijf hier! Ik zal ook voor je gaan stelen.
(Stientje komt op)

STIENTJE: Wat is er Bertus? Problemen met Sjaantje?

BERTUS: (verdrietig) Ja, Stientje. Ze is weg. Ze is naar Gerrit.

STIENTJE: Dan hoef je toch niet verdrietig te zijn. Wees blij! Ik heb haar altijd al een verwend nest gevonden. Die eendenleverpaté was zeker niet goed genoeg voor mevrouw.

BERTUS: Nou ja, het was natuurlijk niet echt eendenleverpaté. Het was kattenvoer.

STIENTJE: (verleidelijk) Zeg Bertus, maar nu kunnen wij toch gezellig samen jouw blikje kattenvoer opeten.

BERTUS: (nog steeds verdrietig) Nee, Stientje. Ik heb geen honger meer. Ga maar gewoon weg en laat me met rust.

STIENTJE: Zal ik je proberen op te vrolijken?

BERTUS: (Boos) Nee Stientje! Laat me met rust.
(Stientje loopt weg en zegt en doet hem na, maar dan zonder geluid. Ze gaat aan de andere kant zitten, maar houdt hem goed in de gaten. Ze ziet dat Bertus een krant pakt. Hij leest iets en kijkt verrast op. Daarna loopt hij weg en laat de krant liggen. Stientje staat op en pakt de krant)

STIENTJE: Waarom kijkt Bertus nu zo blij? Eens even kijken wat hij net gelezen heeft. Kok Gevraagd! Kok gevraagd? Wat krijgen we nou? Zou Bertus van plan zijn om te gaan werken? Hier moet ik meer van weten.
(Sjaantje gaat af met de krant)

THUIS BIJ DE KERSTMAN

(De Kerstman komt op en gaat het gezellig maken. Hij heeft allemaal ongezonde dingen bij zich. Zoals een fles cola, een grote zak chips. Hij gaat er eens lekker voor zitten en kan de afstandsbediening niet vinden.

KERSTMAN: Waar is die afstandsbediening nou?(Belt)
(Rendier Tati komt op)

TATI: Zo, U heeft het gezellig gemaakt. Wat is er Kerstman?

KERSTMAN: Ik ben mijn afstandsbediening kwijt. Wil jij die voor mij gaan zoeken?

TATI: Bent U die nu al weer kwijt.
(Rudolph roept van achter het podium)

RUDOLPH: Tati! (Rudolph komt op)
Ben je hier? Je zou met toch komen helpen.

TATI: Ja, ik kom er zo aan. Ik ben even de afstandsbediening aan het zoeken voor de Kerstman.

RUDOLPH: Oh, die hoef je niet te zoeken, die heb ik verstoppt.

KERSTMAN: Waarom?

RUDOLPH: Nou precies hierom. Kijk nou eens naar de Kerstman Tati. Dat hangt daar maar in die stoel met chips en cola en de hele dag maar televisie kijken.

TATI: Laat die man toch een zakje chips eten en televisie kijken.

KERSTMAN: Geef die afstandsbediening nou even, want Idols komt.

RUDOLPH: Nee!!! Weet je wel zijn hoeveelste zak dit al is vandaag?
Nou Kerstman?

KERSTMAN: (De Kerstman telt op zijn vingers) Ik geloof mijn vierde.
Ja, bij het ontbijt 2 zakken, bij mijn lunch 1zak en nu. 4 zakken!
Maar het zijn natuurlijk ook maar kleine zakjes

TATI: Ja, dan heb je gelijk Rudolph, daar moeten we iets aan doen.
Iedere morgen begint u voortaan met ochtend gymnastiek

RUDOLPH: En in de krant staat een advertentie voor een nieuwe kok. Een kok die
gezond en verantwoord kookt.
(Rudolph en Tati pakken de chips en de cola af)

KERSTMAN: Wat moet ik nu dan doen? Idols komt. Ik wil Idols zien. Je weet toch
dat ik de Jerney Kaagman van de jury zo'n lekker ding vind.

TATI: Wie? Jerney Kaagman.

KERSTMAN: Ja, kijk deze. (De Kerstman pakt een foto van Jerney Kaagman en laat
die zien aan Rudolph en Tati)

RUDOLPH: Ja, het is maar waar je op valt.

KERSTMAN: Geef me nou vlug die afstandsbediening.

RUDOLPH: Maar het is 15.00 uur 's middags. Dan gaan we echt nog geen televisie
kijken hoor. Idols komt toch pas 's avonds.

KERSTMAN: Maar ik heb het opgenomen op een videoband, zodat ik de hele dag
naar Jerney kan kijken.

TATI: Het lijkt wel of uw kleren ook steeds strakker komen te zitten.

RUDOLPH: Tati, we gaan de weegschaal even pakken.

KERSTMAN: Pak ook meteen de afstandsbediening.
(Rudolph en Tati gaan af)

KERSTMAN: (Kijkt naar de foto van Jerney en pakt stiekem een verstoppt zakje chips
en begint te eten) Wat een gezeur allemaal. Ik ben niks te dik. Ik zie er
nog hartstikke goed uit voor mijn leeftijd.
(Rudolph en Tati komen terug met een weegschaal en hij stopt het zakje
chips vlug weg)

TATI: Nou, Kerstman gaat u er maar opstaan.

KERSTMAN: (zucht en gaat op de weegschaal staan)

RUDOLPH: 130 KILO!!!

TATI: Ja, dat kan echt niet. Vorig jaar was u nog 120 kilo. Er is in een jaar tijd
10 kilo bij.

RUDOLPH: Er zit niks anders op dan harde maatregelen te nemen. U valt eerst 5 kg
af en dan krijgt u de afstandsbediening terug.

KERSTMAN: Wat jullie zijn gemeen.

TATI: U begint voortaan met ochtendgymnastiek.

RUDOLPH: En straks gaat u lekker fietsen.

TATI: En natuurlijk geen chips en cola meer.

RUDOLPH: En er komt vandaag een nieuwe kok die lekker gezond voor u gaat
koken.

TATI: Nou Rudolph kom je nou mee, dan gaan we verder, want we hebben
nog een boel te doen.

RUDOLPH: Begint u maar met de gymnastiek.
(Rudolph en Tati gaan af)

KERSTMAN: (pakt weer zijn zak chips en begint te eten) Je, denkt toch zeker niet dat
ik aan die onzin mee doe. 5 kilo afvallen. Ochtendgymnastiek.
(Tati komt op en de kerstman stopt zijn zak chips vlug weg)

TATI: Heeft u mijn sleutels hier gezien?
KERSTMAN: Nee, heb jij mijn afstandsbediening gezien?
TATI: Kerstman toch, Ga nou lekker even wat oefeningen doen. Dat zal u goed doen.
(Tati gaat weer af en de Kerstman haalt zijn zak chips weer tevoorschijn)

KERSTMAN: (De kerstman beweegt zich minimaal, b.v. alleen z'n vingers beweegt hij. Hij draait met z'n voeten rondjes en kijkt van links naar rechts, en zingt heel hard. Ondertussen eet hij gewoon nog een chipjes)
Ochtendgymnastiek..... Fanatiek.....Ochtendgymnastiek.....Fanatiek.
(Rudolph komt op en de zak chips wordt weer verstopt)

RUDOLPH: Kerstman komt u mee, we gaan lekker samen fietsen.
(Met tegenzin gaat de Kerstman mee, ook de foto van Jerney neemt hij mee)
(Kerstman en Rudolph gaan af)

(Tati komt op met Bertus de zwerver)

TATI: Nou, dit is de keuken. U kunt gelijk beginnen. Daar hangt een schort en een muts. We eten altijd een drie gangen diner. Dus een voorgerecht, een hoofdgerecht en een nagerecht.
Gaat het lukken?

BERTUS: En of het gaat lukken. Komt voor de bakker.
TATI: Oh ja, dit is heel belangrijk. Het eten moet super gezond zijn.
BERTUS: Oké, Ik moet heel veel voorbereidend werk doen, dus ik wil niet gestoord worden.
TATI: Dat begrijp ik helemaal, dan laat ik u verder met rust.
(Tati gaat af)

(Bertus heeft het rijk alleen in de keuken en gaat een beetje snuffelen van wat er allemaal is)

BERTUS: Wat kunnen ze vanavond eten?
(Haalt ergens een blik soep vandaan) Soep vooraf
(Haalt ergens een blik bonen vandaan, een pak puree en een pak rookworst.) Zo, dit wordt het hoofdgerecht.
(Pakt een pak vla) En dit is het nagerecht.
Zo, dat is klaar, maar wat kan Bertus nou gaan eten.
(Kijkt weer even de keuken rond en zet het op een (vr)eten, maar wel zo dat z'n mond en handen er erg vies van worden)
Zo dat smaakt, wat valt er hier nog meer te beleven.
(Bertus stapt de huiskamer binnen en snuffelt een beetje rond, dan ziet hij een sleutel op de grond liggen)
Die kan nog van pas komen. (Hij stopt de sleutel in zijn zak)
(De Kerstman komt binnen en is helemaal uitgeput)

KERSTMAN: Zo, wie hebben we daar?
BERTUS: Oh aangenaam, Bertus is de naam. De nieuwe kok.
KERSTMAN: Zeg Bertus, ben jij goed in saboteren.
BERTUS: In wat? Sabotereren?
KERSTMAN: Zeg maar.... stuk maken.
BERTUS: Oh, slopen. Ja, Bertus sloopt alles. Portieren van auto's, deuren van huizen, ramen..

KERSTMAN: Ook een weegschaal?

BERTUS: Dat moet ook wel lukken, maar hoezo?

KERSTMAN: Die rendieren hebben mijn afstandsbediening afgepakt en die krijg ik pas terug als ik 5 kilo ben afgevallen.

BERTUS: Nou, ik wil er wel een ram opgeven hoor!

KERSTMAN: Graag Bertus, kijk eens wat ik hier heb.
(Kerstman laat de foto van Jerney zien)
Zie je die glimlach

BERTUS: Ja, wie is dat?

KERSTMAN: Ze is van Idols, van de tv.

BERTUS: Aha en daarom wil de Kerstman de afstandsbediening.
Nou daar gaan we. (Bertus slaat op de weegschaal)
(Rudolph komt binnen en ziet daar Bertus staan met vieze handen en een vieze mond. Rudolph schrikt ervan)

RUDOLPH: Wie ben jij?

BERTUS: Oh aangenaam. Bertus is de naam. De nieuwe kok. Ik ga maar gauw aan het werk en wil vooral niet gestoord worden.

RUDOLPH: Zeg, u wast uw handen toch zeker wel voordat u gaat koken.

BERTUS: Oh ja, ja natuurlijk, ik ga weer gauw, je begrijpt het wel...druk druk druk...En er mag vooral niemand in de keuken komen. (Bertus gaat naar de keuken en gaat daar zitten en b.v. in een boekje bladeren of iets drinken)

RUDOLPH: (tegen de Kerstman) Roep Tati! Waar is die bel?
(De Kerstman belt met zijn belletje en Tati komt)
Tati, wat voor type heb je binnengehaald?

TATI: Je bedoelt die kok. Daar is toch niks mis mee.

RUDOLPH: Hij is hartstikke vies.

KERSTMAN: Maak je toch niet zo druk over die kok. Ik heb goed nieuws. Ik ben minstens 5 kilo afgevallen.

RUDOLPH: Ja hoor, gelooft u het zelf.

TATI: Ga, maar op de weegschaal staan dan.
(Kerstman gaat op de weegschaal staan, maar de weegschaal doet het niet meer)

TATI: Die weegschaal doet het niet meer.

KERSTMAN: Nee, die weegschaal is ook helemaal van slag, nou er zo'n lichtgewicht op staat.

RUDOLPH: We gaan wel een nieuwe weegschaal halen.

KERSTMAN: Maar geloof mij toch, mijn broek zakt er gewoon van af, zoveel ben ik afgevallen. (De kerstman laat zijn broek zakken en er komt een flitsende boxershort tevoorschijn)
(Rudolph bekijkt de broek van de Kerstman)

RUDOLPH: Oho, u heeft de broek gewoon losgemaakt.

TATI: U denkt toch zeker niet dat die Jerney u zo ziet staan.

KERSTMAN: Ja, ja ik heb het begrepen, niet zo kattig doen tegen mij.

RUDOLPH: Tati luister, ik wil dat jij onze nieuwe kok gaat bespioneren.

TATI: Hoe dan?

RUDOLPH: Je gaat gewoon naar binnen om iets uit de keuken te pakken en kijkt wat hij aan het doen is.
Ik wacht hier.

TATI: Ik moet nog even iets pakken. (Tati gaat af)
RUDOLPH: Wat gaat ze nou weer doen? Ik vertrouw die kok niet.
RUDOLPH: Wat heb je daar nou?
TATI: Dat is mijn spionageset.
RUDOLPH: Ga nou maar vlug kijken!

Einde Zichtzending.